

Чи настав час виїжджати з міст?

Людство сьогодні переживає тривожні, напружені, важкі часи. Епідемія коронавірусу охопила майже всю планету і кардинально змінила наше життя. Деякі адвентисти вважають, що це явище вказує на безпосередню близькість Другого приходу Христа. Спираючись на поради Еллен Уайт, яка закликала свого часу виїжджати з міст в сільську місцевість, вони вважають, що цей час вже настав. Серед адвентистів, наших сучасників, є й такі, які вже будують сміливі плани і роблять конкретні кроки до виїзду з міст. Більше того, вони наполегливо закликають одновірців негайно переїжджати в сільську місцевість, бо час останній, есхатологічний.

Виходячи з того, що останнім часом такі погляди все частіше звучать в ряді наших громад, а також є ті, хто став втілювати їх в життя, ми вважаємо важливим розглянути ці рекомендації сестри Уайт. Виключно важливо відповідально проаналізувати висловлювання вісниці Господньої і побачити, наскільки виправдані такі рішучі дії і яким чином правильно розуміти поради сестри Уайт.

Як відомо, люди живуть у міській та сільській місцевості. Іноді вони самі вибирають, де їм жити, а часом ті чи інші обставини принципово визначають відповідне рішення. Ще в біблійні часи люди жили в містах і селищах. Наприклад, Лот жив в місті Содом, намагаючись подавати позитивний вплив на його мешканців, «не беручи участі в нечестивих справах його жителів» (Патріархи і пророки, с. 139). Патріарх Енох «вважав за краще жити поза містом, ураженого всіма видами насильства і гріховності» (Рукопис 94, 1903 р. Євангелизм, с. 78).

Зі століття в століття населення міст зростало, особливо це спостерігається з часу індустріалізації. І до сьогоднішнього часу велика частина людей живе в містах.

Велике доручення Ісуса Христа нагадує християнам, що вони повинні справляти християнський вплив на людей, незалежно від того, де вони живуть. Ісус Христос залишив особистий приклад служіння людям. Євангелист Матвій підкреслював: Він «ходив ... по всіх містах і селах», навчаючи, проповідуючи і зцілюючи. Є підстави вважати, що агломерація людей викликала в Ньому глибоке співчуття: «А як бачив людей, змилосерджувався Він над ними, бо вони були... як вівці, що не мають пастуха» (Мт. 9:35, 36).

Еллен Уайт залишила багато порад щодо міського та сільського життя. На цю тему вона дає найрізноманітніші поради. З одного боку, вона пише про сприятливі природні умови сільської місцевості, рекомендуючи переїжджати християнам туди, з іншого боку, вона також говорить про необхідність жити в містах і активно включитися в євангельську роботу. Але деякі читачі не зовсім уважні до її текстів і тому дотримуються крайніх поглядів, часто акцентуючи лише один аспект. Тим часом в її порадах немає протиріччя, потрібно тільки уважно подивитися на ці рекомендації. Мабуть, є сенс розглянути найрізноманітніші поради Еллен Уайт і прийти до цілісного і збалансованого розуміння цих порад і настанов.

Поради переїжджати в сільську місцевість через поганий вплив міст.

Ми знаходимо здорові роздуми сестри Уайт про переваги сільського життя і рекомендації для тих, хто туди переїжджає: «Життя в сільській місцевості позначиться на них дуже благотворно, активне життя на відкритому повітрі зміцнить здоров'я як тіла, так і розуму... Догляд за рослинами та квітами сприяє розвитку смаку і розважливості, а знайомство з Божими корисними і прекрасними витворами має очищаючий і облагороджуючий вплив на розум, направляючи його до Творця і Володаря всього» (Свідectва для Церкви, т. 4, с. 136).

Даючи раду переїжджати в сільську місцевість, сестра Уайт наставляла батьків турбуватися про виховання дітей та

ізолювати їх від поганого впливу міста: «Дітей и молодь слід ретельно оберігати. Їх слід тримати подалі від розсадників беззаконня, котрі знаходяться в наших великих містах» (Лист 268, 1906 г., Сільське життя, с. 12).

Говорячи про вибір переваг, які представляють міста, вона писала: «Хай діти більше не будуть незахищеними перед спокусами великих міст... Невже безтурботність, комфорт і зручності можуть зрівнятися з цінністю душ ваших дітей?» (Рукопис 76, 1905 р., там же).

Слід зауважити, що поради Еллен Уайт були аргументовані різними фактами, в тому числі, обставинами того часу. Очевидно, що її поради були дані в умовах індустріалізації та масштабної міграції в міста. Вона рекомендувала виїжджати з міст, також через те, щоб піти від спокусливого і сумнівного впливу міського, ділового і політичного життя. Сестра Уайт бачила труднощі в діяльності церковних установ у містах та радила не вступати в корумповані капіталістичні профспілки: «Профспілки і об'єднання цього світу є пасткою... Через ці спілки і об'єднання нашим установам незабаром буде дуже важко здійснювати свою роботу у великих містах» (Бюлетень Генеральної конференції 6 квітня 1903). Вона також радила піти від політичної боротьби, що мала місце в містах, і її руйнівного впливу, оскільки бачила, що "явні атеїсти є в цих партіях" (Свідectва для Церкви т.8 ст.42)

Поради про час, обставини переїзду

У своїх порадах виїжджати з міст, сестра Уайт була послідовною і застерігала від крайніх поглядів і підходів. Вона говорила, що подібні переїзди повинні бути ретельно спланованими, але при цьому мають внутрішньо визріти: «З плином часу наш народ все більше повинен буде залишати міста... Наші брати і сестри, і особливо сім'ї з дітьми, повинні планувати залишати великі міста в міру того, як перед ними буде відкриватися для цього шлях» (Рев'ю енд Геральд, 27 вересня 1906, Вибрані вісті, т. 2, 360).

Також слід зазначити, що поради Еллен Уайт щодо виїзду з міст обумовлені близькістю останніх днів. «Якщо по провидінню Божому ми можемо придбати житло далеко від великих міст, то Господь бажає, щоб ми це робили. Нас очікують тривожні часи (Рукопис 99, 1908 року, Сільське життя, 20). «Подібно до того, як облога Єрусалиму римлянами стала для християн з юдеїв сигналом до втечі, так і прийняття в нашій державі наказу про обов'язкове дотримання папської суботи буде попередженням для нас. Тоді настане час покинути спочатку великі міста, а незабаром і малі» (Свідоцтва для Церкви, т. 5, с. 464).

Звичайно, ми живемо напередодні есхатологічних подій, але вони ще не настали в повну міру. Це ще не ті явища, про які пише Уайт. У зв'язку з цим для тих, хто сьогодні приймає нагальні рішення про переїзд з міст, будуть корисні настанови вісниць Господньої. Нагадаємо вражаючий факт: були випадки, коли деякі з її сучасників приймали нагальні і необдумані рішення про переїзд з міста Баттл-Крік в села. Як на це реагувала Еллен Уайт? Вона схвалила їх рішення? Аж ніяк ні, вона застерігала їх від таких дій: «У вашому переїзді є необхідність в тому, щоб у вас були добре продумані плани щодо того, що будете робити після переїзду з Баттл-Крику. Не їдьте поспішно, без розуміння задуманого... Не слід робити і кроку, якщо це переміщення не буде ретельно обдумане і зважене... Тоді нехай переїжджає не невпевнено, але твердо, проте смиренно покладаючись на Бога. Деякі люди можуть діяти поспішно... Бог цього не вимагає... Ті, хто, нарешті, відчув бажання переїхати, нехай не роблять це поспіхом, зі збудженням, поспішним чином або так, що згодом будуть відчувати глибокий жаль про те, що виїхали» (Лист 45, 1893 р. Вибрані вісті, т. 2, с. 362).

Треба сказати, що це був період якогось неймовірного ажіотажу навколо задуму про переїзд. У громаді Баттл-Крік були віруючі, які полум'яно просували цю ідею і підбурювали до цього одновірців. Про таких порадників Еллен Уайт писала: «Деякі люди здатні радити... Однак можуть бути дані і деякі поспішні поради: їхати з Баттл-Крику, хоча немає нічого певного щодо

того, якого покращення вони досягнуть в духовному розвитку для них особисто чи інших у разі переїзду... Тепер я благаю кожную душу не дуже сильно і довірливо розраховувати на допомогу людських радників, але найсерйозніше розраховувати на допомогу Бога – мудрого в раді. Підкоріть всі свої шляхи і свою волю Божим дорогам і Божій волі... » (Там же).

Ці застереження Баттл-Крікській громаді дуже актуальні сьогодні, коли і в наші дні з'являються ті, хто стають порадиниками і лідерами, закликаючи віруючих виїжджати з міст. Вони не враховують того, що довгострокові плани і переїзд всієї родини на нове місце аж ніяк не можна приймати під час кризи і нестабільності. Застерігаючи від слідування закликам подібних порадиників, сестра Уайт стверджувала, що вони «не знають наміру Божого». Вона застерігала: «Нехай в цій справі... всі ступають під проводом мудрого невидимого Радника – Бога» (Там же).

Поради про роботу благовістя в містах

Говорячи про те, що виїзд з міст повинен виходити з вище викладених обставин, Еллен Уайт багато писала про життя і служіння християн в містах. «З часом адвентисти сьомого дня будуть змушені їхати з міст... Але до тих пір, поки вони змушені залишатися в містах, їм слід брати активну участь в місіонерській роботі» (Рев'ю енд Геральд, 27 вересня 1906, Вибрані вісті, т. 2 , с. 360). Більш того, християнам слід пам'ятати про відповідальність за роботу благовістя у великих містах, де сконцентрована велика кількість населення: «Божому народу необхідно прискорити в містах роботу, яка стримується внаслідок недостатнього числа працівників, відсутності коштів, а також недостатнього духовного посвячення... Нам необхідно... зробити те, що Бог вказав нам зробити для попередження міст про загибель, що наближається» (Рев'ю енд Геральд, 25 січня 1912 р.; Євангелизм, с. 30).

Еллен Уайт закликала: «Нам необхідно ширше розвернути роботу в наших великих містах» (Лист 82, 1910 р., Євангелизм, с. 36).

Вона була охоплена тривогою: «...міста повинні почути Божу вістку, але ми зовсім не спішимо прислухатися цьому наставленню... Наша звістка повинна прозвучати на кожній вулиці, на кожному перехресті... » (Рукопис 7, 1908 р Євангелизм, с. 32). Сестра Уайт наполегливо закликала: «Брати мої, йдіть в міста, поки є можливість. Навіть у тих містах, до яких ми вже зверталися зі звісткою, все ще залишається багато людей, які ніколи не чули вістки істини» (Євангелизм, с. 33). Вона волила до церкви: «О, якби ми побачили потреби цих великих міст так, як їх бачить Бог!» (Рукопис 53, 1909 р. Євангелизм, с. 38). Оскільки Еллен Уайт мала великий інтерес до євангельської роботи в містах, вона вважала, що «до великих міст треба послати посвячених і талановитих братів, готових приступити до роботи» (Рукопис 25, 1910 р Євангелизм, с. 34).

Вісниця Божа застерігала своїх сучасників проти сенсаційних заяв, які можуть збентежити, розбурхати людей: «Кілька років тому брат, який працював в [Н] опублікував якісь вельми шокуючі замітки про те, що місто буде зруйноване... Опублікувати подібні матеріали було неумудро; це може спровокувати хвилювання, які виллються в фанатичний рух, що не узгоджується з Божою волею. Достатньо звіщати людям істину Божого слова. Шокуючі публікації шкодять просуванню справи» (Служіння великих міст, с. 45).

У своїй останній настанові всесвітній Церкві АСД на сесії Генеральної Конференції в 1909 році сестра Уайт висловлювала свою турботу про служіння в містах та після цієї сесії сама відправилася в тримісячний місіонерський круїз (Бюлетень Генеральної Конференції, 1909 р.).

Висновки

Поради Еллен Уайт про виїзд з міст в сільську місцевість зважені і багатогранні. На підставі цих рекомендацій у нас повинен сформуватися збалансований і розумний підхід до цього питання. Нам слід брати до уваги всі поради сестри Уайт і врахувати найрізноманітніші аспекти цього питання.

По-перше, життя в сільській місцевості сприятливе для розвитку фізичних, розумових і духовних сил людини. Міське життя, навпаки, має негативний вплив на духовність християнина, особливо на дітей і молодь, тому слід захистити їх від цього впливу. Однак, якщо хтось приймає рішення про переїзд, повинен робити це розсудливо, виважено, завбачливо, ретельно плануючи свій переїзд, враховуючи всі обставини.

По-друге, неприпустимо, щоб хтось вносив смуту в наші громади і породжував ажіотаж навколо цього питання, а також спекулював на сучасній проблемі епідемії коронавірусу, фанатично і часом навіть агресивно, радячи іншим виїжджати з міст. Кожен сам для себе повинен приймати рішення про доцільність переїзду.

По-третє, слід також пам'ятати про наполегливі поради Еллен Уайт, що замість того, щоб виїхати з міст, слід дотримуватися Великого доручення Христа і вести в них активну євангельську роботу. У зв'язку з цим нам слід духовно зростати і молити Бога послати Свою велику силу зміцнити нас, щоб стати духовно міцними, стійкими, здатними протистояти спокусам міст. Замість того, щоб піддатися негативному впливу міст, прихильники Церкви АСД, слідуючи Божественному заклику і рекомендаціям духовної спадщини Еллен Уайт, повинні самі справляти благотворний вплив на жителів міст і вести їх до Бога.

По-четверте, народ Божий, так чи інакше, стане залишати міста, однак це буде обумовлено безпосередньою близькістю приходу Христа, але головне, сам Господь відкриє своєму народу час, коли слід це робити.

По-п'яте, Церква АСД вважає, що час виходу з міст ще не настав, і тому не підтримує закликів окремих братів до цих рішучих дій. Усвідомлюючи, що ми живемо в останній час, Церква закликає всіх своїх прихильників жити мудро і благочестиво, а також проголошувати спасаючу вістку цьому світові.

Всеволод Андрусак, директор Відділу духовно-історичної спадщини Церкви адвентистів сьомого дня Євро-Азіатського

дивізіону.

Джерело: esd.adventist.org